

НАРОДНА МЕДИЦИНА

ЗА БИЛКИТЪ И БИЛЕРИТЪ

Когато, при създаването на човъка от глина, Господъ видѣлъ какъ той билъ надупчванъ отъ дявола, Той набралъ различни билки, затулилъ дупкитѣ, заливосалъ ги и тогава вдъхналъ душа въ тѣлото му. Това негово действие се счита за начало на лѣкуванетоъ съ билки. Коя билка на каква болестъ понася, е било налучквано отъ дълготрайни опити и наблюдения на хора, които сж боравили съ народната медицина.

Споредъ народнитѣ вѣрвания, на тоя свѣтъ имало седемдесетъ и седемъ болести, надъ които билъ поставенъ св. Иванъ Билъберъ. Всѣка болестъ си имала деня и лѣка въ нѣкоя отъ билкитѣ, но тъй като никой не знаялъ нито деня на болестъта, нито лѣкътъ ѝ, затова Енювденъ се празнува изобщо като денъ на болеститѣ и него денъ се бератъ билкитѣ за лѣкуванетоъ имъ. Билкитѣ се бератъ само на отиване, а не и на връщане; набранитѣ на връщане не били лѣковити.

Едно врѣме съ билки сж лѣкували специалисти македонци, тесалийци и епериоти билери, които кръстосвали отечеството ни и продавали заедно съ изкуството си и събранитѣ отъ тѣхъ билки. Нѣкои отъ тѣхъ се заселвали изъ градоветѣ. Но голѣмото мнозинство билери били мѣстни хора, особено стари жени, които добивали познанията си по наследство, увеличавайки ги, както отъ собственъ опитъ, така отъ странствующитѣ билери.

Отъ народа се е считало за грехота, ако нѣкой знае лѣкъ отъ нѣкоя болестъ и не го кажи при нужда. Съ това той билъ услужвалъ само на дявола, който злорадствувалъ надъ хорскитѣ страдания. Лѣкуванетоъ изобщо е ставало безвъзмездно или за твърде нищожно възнаграждение и то преимуществено въ продукти, обичай, който се е запазилъ още по селата.